NORAKSTS
Lieta Nr. A420653011
(A00673-13/26)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2013. gada 20. maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Romāns Dončenko,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *A.Č.* pieteikuma par Nodrošinājuma valsts aģentūras 2011. gada 28. septembra lēmuma Nr. 17-3/6555 daļā par noteiktajiem transportlīdzekļa glabāšanas izdevumiem atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Nodrošinājuma valsts aģentūras (turpmāk arī – aģentūra) Finanšu un grāmatvedības nodaļas vadītāja ar 2011. gada 22. augusta lēmumu Nr. 17-7/5560 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) noteica pienākumu *A.Č.* (turpmāk arī – pieteicējs) segt izdevumus Ls 455,95 apmērā par transportlīdzekļa evakuāciju, nodošanu glabāšanā un glabāšanu.

[2] Nepiekrītot pieņemtajam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja aģentūras direktoram, norādot, ka nav saņēmis paziņojumu par to, ka viņam ir jāsedz izdevumi, kas radušies par transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanai (pārvietošanu) un glabāšanu, kā arī vērsis uzmanību uz to, ka ir 3. grupas invalīds, līdz ar to nevar samaksāt Sākotnējā lēmumā norādīto summu.

2011. gada 28. septembrī aģentūras direktors pieņēma lēmumu Nr. 17-3/6555 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru grozīja Sākotnējo lēmumu, nosakot pienākumu pieteicējam segt transportlīdzekļa pārvietošanas un glabāšanas izdevumus Ls 335,95 apmērā.

Lēmums pamatots ar turpmāko.

[2.1] Valsts aģentūra „*/Nosaukums/*" (aģentūras agrākais nosaukums), pamatojoties uz Valsts policijas amatpersonas 2009. gada 20. marta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā un 2009. gada 20. marta transportlīdzekļa izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā (sērija PA Nr. 494987), 2009. gada 20. martā pieņēma glabāšanā izņemto transportlīdzekli *Ford Scorpio*, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – Transportlīdzeklis), sastādot izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas aktu Nr. 038054.

2009. gada 26. martā aģentūra saņēma informāciju, ka Rīgas rajona tiesa 2009. gada 25. martā pieņēma lēmumu atzīt pieteicēju par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, par kuru paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[15] panta ceturtajā daļā, un sodīt ar naudas sodu Ls 500 apmērā, administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, transportlīdzekļu vadīšanas tiesību aizliegumu uz diviem gadiem, bet transportlīdzekli pēc naudas soda izpildes atdot.

Aģentūra, ievērojot Ministru kabineta 2006. gada 11. jūlija noteikumu Nr. 580 „Noteikumi par rīcību ar administratīvo pārkāpumu lietās izņemto mantu un dokumentiem", kuri bija spēkā līdz 2010. gada 11. decembrim (turpmāk – Noteikumi Nr. 580), 45.[1] punkta 1. apakšpunktu, 2009. gada 31. martā nosūtīja paziņojuma vēstuli Nr. 27/1.3-5297 uz Transportlīdzekļa īpašnieces *A.Č.* (turpmāk arī – Transportlīdzekļa īpašniece) un vēstuli Nr. 27/1.3-5298 uz administratīvā pārkāpuma izdarītāja *A.Č.* deklarēto dzīvesvietas adresi. Vēstulēs aģentūra informēja par izņemtā transportlīdzekļa atrašanās vietu un dokumentiem, kurus nepieciešams uzrādīt tā saņemšanai, un par izņemtā transportlīdzekļa nodošanu realizācijai vai iznīcināšanai, ja netiks samaksāts naudas sods mēneša laikā no brīža, kad pieņemts lēmums par administratīvā soda uzlikšanu, jo izņemtā transportlīdzekļa ilgstoša glabāšana rada zaudējumus valstij. Turklāt vēstulēs tika norādīts, ka saskaņā ar Noteikumu Nr. 580 43.[1] punktu, ja nav segti minētie izdevumi, aģentūra pieņem lēmumu par attiecīgo izdevumu piedziņu no pārkāpuma izdarītāja.

[2.2] Ņemot vērā, ka pieteicējs neatsaucās uz aģentūras nosūtītajām paziņojuma vēstulēm, kā rezultātā transportlīdzeklis netika pārņemts, aģentūra 2009. gada 7. maijā izdeva rīkojumu Nr. 112 par izņemto transportlīdzekļu trīsdesmit trešo realizāciju. Realizācijas rezultātā pircējs, kurš pieteicās uz transportlīdzekli, 2009. gada 14. maijā ieguva īpašumtiesības uz minēto transportlīdzekli, noslēdzot pirkšanas-pārdošanas līgumu par Ls 84,55.

[2.3] Sākotnējā lēmumā norādītais izdevumu apmērs par transportlīdzekļa glabāšanu aprēķināts no 2009. gada 20. marta līdz 18. maijam (60 dienas x Ls 8) un kopā sastāda Ls 480. Turklāt Sākotnējais lēmums paredz izdevumu aprēķinu par transportlīdzekļa pārvietošanu, kas sastāda Ls 60,50 no kopējās piedzenamās summas. No minētās summas tika atskaitīti aģentūras ieņēmumi no realizācijas – Ls 84,55 apmērā, līdz ar to kopējā summa veido Ls 455,95.

[2.4] Ņemot vērā, ka Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. panta trešā daļa noteic, ka valsts pārvalde darbojas sabiedrības interesēs, un ievērojot to, ka Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 10. pants noteic, ka par apstākļiem, kuru pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nevar radīt personai nelabvēlīgas sekas, kā arī izvērtējot aģentūras rīcību saistībā ar transportlīdzekļa realizāciju, secināms, ka izdevumi par transportlīdzekļa glabāšanu ir aprēķināmi laika posmā no 2009. gada 20. marta līdz 26. aprīlim (38 dienas x Ls 8) un no 2009. gada 7. līdz 13. maijam (7 dienas x Ls 8) saskaņā ar Ministru kabineta 2007. gada 11. decembra noteikumu Nr. 869 „Noteikumi par administratīvo pārkāpumu lietās izņemtās mantas un dokumentu nodošanas glabāšanā, glabāšanas un iznīcināšanas izdevumu segšanas kārtību un apmēru", kuri bija spēkā līdz 2010. gada 10. decembrim (turpmāk – Noteikumi Nr. 869), pielikuma 1.1. apakšpunktā noteikto glabāšanas maksu par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtā transportlīdzekļa glabāšanu – Ls 8 par vienu diennakti, kā arī izdevumi par transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanai (pārvietošanu) Ls 60,50 apmērā, kas kopā sastāda Ls 420,50, taču, ievērojot to, ka transportlīdzeklis tika realizēts par Ls 84,55, minētā summa ir atskaitāma no transportlīdzekļa pārvietošanas un glabāšanas izdevumiem, kā rezultātā kopējo izdevumu summu veido Ls 335,95.

[2.4.1] Ir pamatoti piedzīt no pieteicēja izdevumus Ls 60,50 apmērā sakarā ar transportlīdzekļa pārvietošanu no izņemšanas vietas uz transportlīdzekļa glabāšanas vietu, pamatojoties uz Noteikumu Nr. 869 4. punktu, kas noteica, ka, ja ar izņemtas mantas vai dokumenta nodošanu glabāšanā, glabāšanu vai iznīcināšanu saistīto izdevumu apmērs nav minēts šo noteikumu pielikumā, to aprēķina atbilstoši faktiskajām izmaksām. Līdz ar to Sākotnējais lēmums daļā par transportlīdzekļa pārvietošanas izdevumu segšanu ir pamatots.

[2.4.2] Ņemot vērā, ka lēmums, ar kuru pieteicējs atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tika pieņemts 2009. gada 25. martā, Rīgas rajona tiesai bija pienākums triju darba dienu laikā par to informēt aģentūru saskaņā ar Noteikumu Nr. 580 33. punktu, kas noteica, ka atbildīgā institūcija (amatpersona), kura izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu un pieņēmusi lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā par rīcību ar izņemto mantu un dokumentiem, kuri nodoti aģentūrai glabāšanai, realizācijai vai iznīcināšanai, nekavējoties, bet ne vēlāk kā triju darbdienu laikā par to informē aģentūru, nosūtot lēmuma norakstu vai kopiju un informāciju par tā spēkā stāšanās datumu.

Noteikumu Nr. 580 45.[1] punkta 1. apakšpunkts noteica, ka aģentūrai piecu darba dienu laikā no informācijas saņemšanas par pieņemto lēmumu ir jāpaziņo administratīvā pārkāpuma izdarītājam un transportlīdzekļa īpašniekam par izņemtā transportlīdzekļa atrašanās vietu un dokumentiem, kurus nepieciešams uzrādīt tā saņemšanai, kā arī par izņemtā transportlīdzekļa nodošanu realizācijai vai iznīcināšanai, ja mēneša laikā pēc lēmuma pieņemšanas par administratīvā soda uzlikšanu netiks samaksāts naudas sods. Minēto informāciju aģentūra saņēma 2009. gada 26. martā. Ievērojot to, ka aģentūrai bija jādod tiesības pieteicējam pārņemt transportlīdzekli līdz 2009. gada 26. aprīlim, ir pamatots Sākotnējā lēmumā norādītais izdevumu aprēķins par transportlīdzekļa glabāšanas izdevumu piedziņu no 2009. gada 20. marta līdz 26. aprīlim.

[2.4.3] Rīkojums par transportlīdzekļu realizāciju tika pieņemts 2009. gada 7. maijā. 2009. gada 14. maijā tika noslēgts transportlīdzekļa pirkšanas-pārdošanas līgums, kas uzskatāms par realizācijas beigu datumu. Šajā laika posmā aģentūra ir rīkojusies atbilstoši Noteikumos noteiktajām prasībām un izpildījusi transportlīdzekļa operatīvai realizācijai nepieciešamos priekšnosacījumus. Līdz ar to Sākotnējā lēmumā pareizi ir aprēķināti izdevumi par Transportlīdzekļa glabāšanu laika posmā no 2009. gada 7. līdz 13. maijam.

[2.4.4] Aģentūras nosūtītais paziņojums pieteicējam (vēstule Nr. 27/1.3-5298) saturēja informāciju, ka gadījumā, ja viņš mēneša laikā no lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu pieņemšanas neizņems transportlīdzekli, aģentūra to realizēs normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Līdz ar to pieteicējam bija tiesības paļauties uz to, ka, neizņemot transportlīdzekli mēneša laikā no lēmuma pieņemšanas, aģentūra to realizēs. Ievērojot to, ka rīkojums par Transportlīdzekļa realizāciju tika pieņemts tikai 2009. gada 7. maijā, lai gan faktiski to vajadzēja pieņemt 2009. gada 27. aprīlī, aģentūra konstatē, ka ir iestājušies apstākļi, pie kuriem pieteicējs nav vainojams un kuri ir radījuši nelabvēlīgas sekas pieteicējam, sakarā ar ko izdevumu aprēķins par laika posmu no 2009. gada 27. aprīļa līdz 2009. gada 6. maijam nav pamatots.

[2.4.5] Lēmumā norādītais izdevumu aprēķins no 2009. gada 14. līdz 18. maijam nav pamatots sakarā ar to, ka no 2009. gada 14. maija īpašumtiesības uz Transportlīdzekli ieguva cita persona, kas saskaņā ar Noteikumu Nr. 869 5.3. apakšpunktu aptur turpmāku izdevumu apmēra aprēķinu.

[2.5] Nav apstiprinājusies pieteicēja iesniegumā norādītā informācija par to, ka pieteicējs nav ticis informēts par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtā transportlīdzekļa pārvietošanas un glabāšanas izdevumu segšanas pienākumu.

[3] 2011. gada 19. oktobrī tiesā saņemts *A.Č.* pieteikums par Lēmuma daļā par noteiktajiem transportlīdzekļa glabāšanas izdevumiem atcelšanu.

Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Pieteicējs 2009. gada 20. martā izraisīja sadursmi ar sētas nožogojumu, būdams alkohola reibumā. Pēc administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas Transportlīdzeklis tika nogādāts aģentūras stāvvietā. Saņemot personiskās mantas, minētās iestādes darbiniece pieprasīja rakstisku mantu sarakstu. Tika jautāts, vai Transportlīdzeklis tiks izņemts, uz ko pieteicējs atbildējis noliedzoši, jo pieteicējs to nevarēja atļauties finansiālu apstākļu dēļ – Transportlīdzeklim bija bojājumi, turklāt jānomaksā administratīvais sods Ls 500 apmērā. Nekādi paskaidrojumi no pārstāves netika sniegti, līdz ar to pieteicējs saprata, ka Transportlīdzeklis pie viņiem paliek uz visiem laikiem.

[3.2] Ja aģentūras brīdinājuma vēstules būtu saņemtas un izlasītas, saprotams, ka, ņemot vērā maksājamās summas palielināšanos, būtu pielikti visi spēki, lai to samaksātu.

[3.3] Aprēķināto naudas summu pieteicējs nevar samaksāt, jo viņš ir bez pastāvīgas darba vietas, kuru zaudējis invaliditātes dēļ, kā arī pieteicējam un viņa ģimenei piešķirts trūcīgas ģimenes statuss.

[4] Paskaidrojumā tiesai iestāde norāda, ka neatzīst prasību, pamatojoties uz Lēmuma argumentāciju.

[5] 2012. gada 19. decembra tiesas sēdē tika nopratināta lieciniece *A.Č.*

[6] 2013. gada 19. martā tiesas sēde tika atlikta, jo lietā bija nepieciešams vēl vākt pierādījumus. Šajā tiesas sēdē pieteicējs izteica lūgumu turpmāk skatīt lietu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir daļēji pamatots un apmierināms.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds, vai pieteicējam ir pienākums veikt samaksu par Transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanā un glabāšanu.

[9] LAPK 257. panta astotā daļa noteic, ka persona, kurai uzlikts administratīvais sods, Ministru kabineta noteiktā kārtībā un apmērā sedz izdevumus, kas radušies sakarā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas un dokumentu nodošanu glabāšanā, glabāšanu un iznīcināšanu.

Saskaņā ar Noteikumu Nr. 580 43.[1] punktu, ja nav segti šo noteikumu 36. vai 43. punktā minētie izdevumi, kas aģentūrai radušies saistībā ar izņemtās mantas nodošanu glabāšanai un glabāšanu, aģentūra pieņem lēmumu par attiecīgo izdevumu piedziņu no pārkāpuma izdarītāja.

Arī Ministru kabineta 2010. gada 7. decembra noteikumu Nr. 1098 „Noteikumi par rīcību ar administratīvo pārkāpumu lietās izņemto mantu un dokumentiem" (turpmāk – Noteikumi Nr. 1098, spēkā no 2010. gada 11. decembra) 71. punkts noteic, ka persona, kurai administratīvā pārkāpuma lietā ir piemērots sods, sedz izdevumus, kas radušies sakarā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās mantas vai dokumenta nodošanu glabāšanā, glabāšanu vai iznīcināšanu. Saskaņā ar Noteikumu Nr. 1098 77. punktu, ja persona, kurai administratīvā pārkāpuma lietā uzlikts sods, mēneša laikā no dienas, kad stājies spēkā lēmums par administratīvā soda uzlikšanu, kurā izlemts jautājums par rīcību ar izņemto mantu vai dokumentiem, labprātīgi nesedz attiecīgos izdevumus, aģentūras vai atbildīgās institūcijas, kurai ir radušies izdevumi sakarā ar izņemto mantu vai dokumentu, amatpersona pieņem lēmumu par izdevumu samaksu, lēmumā ietverot brīdinājumu par lēmuma piespiedu izpildi.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka izdevumi, kas rodas aģentūrai saistībā ar administratīvā pārkāpuma lietā izņemtā transportlīdzekļa nogādāšanu un nodošanu glabāšanai, un glabāšanu, tiek piedzīti no personas, kurai administratīvo pārkāpumu lietā ir piemērots sods, ja iepriekš minētie izdevumi nav samaksāti labprātīgi. Glabāšanas izdevumu apmaksu var veikt jebkura persona, bet atbildība par izdevumu segšanu ir personai, kura

izdarījusi administratīvo pārkāpumu un par to sodīta. Nav nozīmes tam, vai attiecīgā persona ir transportlīdzekļa īpašnieks.

[10] Tiesa konstatē, ka ar Rīgas rajona tiesas 2009. gada 25. marta lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu (*lietas 28. lapa*). Ar šo lēmumu nolemts aģentūrai glabāšanā nodoto Transportlīdzekli atdot pēc naudas soda samaksas.

[11] No Lēmuma izriet, ka naudas summas apmēru, kādā pieteicējam uzlikts par pienākumu segt Transportlīdzekļa pārvietošanas un glabāšanas izdevumus, veido šādas pozīcijas: 1) izdevumi par Transportlīdzekļa pārvietošanu Ls 60,50 apmērā; 2) izdevumi par Transportlīdzekļa glabāšanu laika periodā no 2009. gada 20. marta līdz 26. aprīlim Ls 304 apmērā; 3) izdevumi par Transportlīdzekļa glabāšanu laika periodā no 2009. gada 7. līdz 13. maijam Ls 56 apmērā. No šiem kopējiem izdevumiem Ls 420,50 tika atskaitīta naudas summa, par kuru Transportlīdzeklis tika realizēts – Ls 84,55, tādējādi galīgā summa, kāda pieteicējam atmaksājama aģentūrai, ir Ls 335,95.

Līdz ar to tiesa pārbaudīs, vai aģentūra pamatoti aprēķinājusi izdevumus katrā no minētajām trim pozīcijām atbilstoši tām tiesību normām, kas bija spēkā uz Transportlīdzekļa izņemšanas brīdi.

[12] Tiesa atzīst, ka ar Lēmumu pieteicējam pamatoti uzlikts par pienākumu segt izdevumus par Transportlīdzekļa pārvietošanu Ls 60,50 apmērā.

[12.1] Saskaņā ar Noteikumu Nr. 869 4. punktu, ja izdevumu apmērs par izņemtās mantas un dokumentu nodošanu glabāšanā, glabāšanu un iznīcināšanu nav minēts šo noteikumu pielikumā, to aprēķina atbilstoši faktiskajām izmaksām. Noteikumu Nr. 869 pielikumā nav noteikts izdevumu apmērs par transportlīdzekļa pārvietošanu no izņemšanas vietas uz transportlīdzekļa glabāšanas vietu. Tādējādi izdevumi par Transportlīdzekļa pārvietošanu aprēķināmi pēc to faktiskajām izmaksām.

[12.2] Tiesa konstatē, ka starp aģentūru un SIA „*/Nosaukums 2/*" 2006. gada 7. novembrī noslēgts iepirkuma līgums Nr. AL/175/2006 par izņemto transportlīdzekļu glabāšanu un izsniegšanu (turpmāk – Līgums, *lietas 67.-70. lapa*).

Saskaņā ar šā Līguma 5.1. apakšpunktu aģentūra par sniegtajiem pakalpojumiem izmaksā SIA „*/Nosaukums 2/*" atlīdzību atbilstoši šā līguma 2. pielikumā noteiktajām konkrēto pakalpojumu cenām.

Atbilstoši 2007. gada 1. septembra papildu vienošanās pie Līguma 5. punktam pakalpojuma – vieglās automašīnas pārvietošanas par vienu kilometru no tā atrašanās vietas līdz glabāšanas vietai (ietverot tukšgaitā nobraukto attālumu līdz transportlīdzekļa atrašanās vietai) – cena ir Ls 1, bet pakalpojuma – papildu darba, kas saistīts ar vieglās automašīnas pārvietošanu, – cena ir Ls 20 (*lietas 85.-87. lapa*).

[12.3] Tiesa no aģentūras lietā iesniegtās atskaites par sniegtajiem autotransporta pakalpojumiem konstatē, ka izdevumu par Transportlīdzekļa pārvietošanu Ls 60,50 summu veido šādas pozīcijas: 1) pārvietošana – Ls 30 (30 km x Ls 1); 2) papildu darbs – Ls 20.

Saskaitot minētās summas, veidojas cena Ls 50 (Ls 30 + Ls 20), kurai pierēķinot pievienotās vērtības nodokli, tiek aprēķināta galīgā summa Ls 60,50 (Ls 50 + Ls 10,50 (21% no Ls 50)).

Tiesa, pārbaudot šo summu pamatotību, konstatē, ka attālums no Transportlīdzekļa atrašanās vietai – */adrese/* – līdz glabāšanas vietai – */adrese 2/*– atbilst apmēram 15 kilometriem dabā, ņemot vērā reālo iespējamo braukšanas maršrutu. Tādējādi tiesa secina, ka Transportlīdzekļa pārvietošanas cena, ietverot tukšgaitā nobraukto attālumu līdz Transportlīdzekļa atrašanās vietai, noteikta pamatoti (15 km x 2 = 30 km; 30 km x Ls 1 = Ls 30).

Tiesa konstatē no izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas akta Nr. 038054, ka Transportlīdzeklim pēc ceļu satiksmes negadījuma izmantoti speclīdzekļi, darba ilgums viena stunda (*lietas 24.-25. lapa*). Līdz ar to tiesa secina, ka ir pamatoti aprēķināta cena par papildu darbu Ls 20.

[12.4] Tādējādi tiesa nonāk pie secinājuma, ka aģentūra pamatoti aprēķinājusi izdevumus par Transportlīdzekļa pārvietošanu Ls 60,50 apmērā.

[13] Pārbaudot, vai pieteicējam pamatoti aprēķināti izdevumi par Transportlīdzekļa glabāšanu laika periodā no 2009. gada 20. marta līdz 26. aprīlim, tiesa konstatē, ka pieteicējs iebilst šo izdevumu aprēķinam pēc būtības tā iemesla dēļ, ka Transportlīdzekļa īpašniece bija atteikusies no Transportlīdzekļa, līdz ar to pieteicējs uzskata, ka izdevumi par Transportlīdzekļa glabāšanu nav aprēķināmi, sākot ar to dienu, kad notika atteikšanās no Transportlīdzekļa.

[13.1] 2012. gada 6. novembra tiesas sēdē pieteicējs norādīja, ka bija personīgi ieradies kopā ar Transportlīdzekļa īpašnieci Transportlīdzekļa glabāšanas vietā un saņēmis savas personiskās mantas, kas atradās Transportlīdzeklī – akumulatoru, atslēgas, dažādus sīkumus. Datumu, kad tas noticis, pieteicējs ne šajā, ne arī turpmākajās tiesas sēdēs 2013. gada 26. februārī un 19. martā nevarēja nosaukt. Norādīja, ka, saņemot mantas, tika sastādīts kāds dokuments, kuru parakstīja Transportlīdzekļa īpašniece. Šo dokumentu pieteicējs tiesai nav iesniedzis. Pieteicējs norādīja arī, ka Transportlīdzekļa īpašniecei tika jautāts, vai viņa atsakās no Transportlīdzekļa, uz ko viņa atbildējusi apstiprinoši.

2012. gada 19. decembra tiesas sēdē tika nopratināta kā lieciniece *A.Č.*, kura liecināja, ka bija kopā ar pieteicēju ieradusies Transportlīdzekļa glabāšanas vietā, kur paņēma no Transportlīdzekļa personiskās mantas un informēja stāvvietas darbinieci par to, ka vēlas atteikties no Transportlīdzekļa. *A.Č.* aizpildījusi veidlapu un nodevusi šai darbiniecei. Par personisko mantu saņemšanu vienā eksemplārā tika sastādīts kāds dokuments. Šā dokumenta *A.Č.* rīcībā nav. *A.Č.* norādīja, ka bija ieradusies Transportlīdzekļa glabāšanas vietā divas vai trīs dienas pēc tam, kad Transportlīdzeklis bija izņemts un novietots stāvlaukumā. Tiesa tādējādi secina, ka *A.Č.* norāda uz 2009. gada 22. vai 23. martu.

[13.2] Aģentūra norādījusi, ka tās rīcībā nav dokumentu, kas apliecinātu faktu, ka pieteicējs un/vai *A.Č.* saņēma personiskās mantas no Transportlīdzekļa. Aģentūra arī nav saņēmusi *A.Č.* iesniegumu par atteikšanos no Transportlīdzekļa.

[13.3] Lietas izskatīšanas laikā tiesa pieprasīja informāciju SIA „*/Nosaukums 2/*" par to, vai Transportlīdzekļa īpašniece vērsās pie SIA „*/Nosaukums 2/*" ar lūgumu par personisko

mantu saņemšanu, vai personiskās mantas tika izsniegtas, vai par to tika sastādīts atbilstošs dokuments (akts), vai Transportlīdzekļa īpašniece informēja SIA „*/Nosaukums 2/*" par atteikšanos no Transportlīdzekļa.

Tiesvedības laikā SIA „*/Nosaukums 2/*" ignorēja tiesas pieprasījumu.

[13.4] Tiesai, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs un lieciniece *A.Č.* būtu snieguši nepatiesu informāciju. Tiesa uzskata par patiesībai atbilstošu faktu, ka 2009. gada 22. vai 23. martā Transportlīdzekļa īpašniece bija vērsusies pie SIA „*/Nosaukums 2/*" ar iesniegumu par atteikšanos no Transportlīdzekļa, jo lietā nav pierādījumu par pretējo.

Tiesa precizē, ka izskatāmajā situācijā tiek pieņemts, ka Transportlīdzekļa īpašniece atteicās no Transportlīdzekļa 2009. gada 23. martā.

[13.5] Tiesa konstatē, ka Līguma 1. pielikums reglamentēja izņemto transportlīdzekļu pieņemšanas, uzglabāšanas un izsniegšanas kārtību (*lietas 71.-79. lapa*). Atbilstoši šā pielikuma 10. punktam SIA „*/Nosaukums 2/*" pieņem no izņemto transportlīdzekļu īpašniekiem vai to pilnvarotajām personām iesniegumus (..), visus .. dokumentus nekavējoties pa faksu nosūtot aģentūrai.

APL 1. panta pirmā daļa noteic, ka [APL izpratnē] iestāde ir tiesību subjekts, tā struktūrvienība vai amatpersona, kurai ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas noteiktas valsts varas pilnvaras valsts pārvaldes jomā.

Tiesas ieskatā konkrētajā situācijā uzskatāms, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" bija deleģēts valsts pārvaldes uzdevums – pieņemt no izņemto transportlīdzekļu īpašniekiem vai to pilnvarotajām personām attiecīgos iesniegumus un nosūtīt tos pa faksu aģentūrai. Tiesa secina, ka komersants, pieņemot no izņemto transportlīdzekļu īpašniekiem vai to pilnvarotajām personām attiecīgos iesniegumus un nosūtīt tos pa faksu aģentūrai un tādējādi pildot valsts pārvaldes uzdevumu, ir uzskatāms par iestādi APL izpratnē, savukārt attiecīgo iesniegumu pieņemšana un to nosūtīšana aģentūrai ir uzskatāma par procesuālu darbību administratīvā procesa ietvaros.

APL 10. pants noteic, ka privātpersona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

Tiesas ieskatā Transportlīdzekļa īpašniece varēja paļauties uz to, ka SIA „*/Nosaukums 2/*" rīcība, pieņemot iesniegumu par atteikšanos no Transportlīdzekļa, būs tiesiska un konsekventa, tas ir, Transportlīdzekļa īpašniece varēja paļauties, ka viņas iesniegums tiks nosūtīts aģentūrai.

Tiesa secina, ka no lietas materiāliem neizriet, ka Transportlīdzekļa īpašnieces iesniegums par atteikšanos no Transportlīdzekļa ir bijis nosūtīts aģentūrai. Uz to nepārprotami norāda arī apstāklis, ka aģentūra saskaņā ar Noteikumu Nr. 580 45.[1] punkta 1. apakšpunktu 2009. gada 31. martā nosūtīja paziņojumu pieteicējam (*lietas 34. lapa*) un Transportlīdzekļa īpašniecei *A.Č.* (*lietas 33. lapa*). Paziņojumā Transportlīdzekļa īpašniecei citstarp norādīts: „Ja nevēlaties saņemt Jums piederošo transportlīdzekli, lūdzam vērsties aģentūrā ar iesniegumu par atteikšanos no transportlīdzekļa."

[13.6] Tiesa norāda, ka atbilstoši procesuālās līdzdarbības principam pieteicējam un Transportlīdzekļa īpašniecei, saņemot no aģentūras paziņojumus, bija jāizrāda interese un jāprecizē apstāklis attiecībā par Transportlīdzekļa īpašnieces atteikšanos no Transportlīdzekļa.

Pieteicējs, kā arī Transportlīdzekļa īpašniece norādīja tiesai, ka minētos paziņojumus viņi nav saņēmuši.

Tiesa konstatē no lietā esošās VAS „Latvijas Pasts" 2013. gada 21. janvāra izziņas, ka ierakstītas vēstules, kas pieņemtas nosūtīšanai 2009. gada 31. martā un adresētas attiecīgi pieteicējam un *A.Č.*, izsniegtas 2009. gada 1. aprīlī norādītajā adresē ģimenes loceklim *V.Č.* pret parakstu (*lietas 90. lapa*).

Tiesai ir zināms, ka, atbilstoši pieņemtajai pasta praksei, ierakstītu vēstuli izsniedz adresātam vai tā pilnvarotai personai. Adresātam vai pilnvarotai personai ir jāuzrāda personu apliecinošs dokuments. Pilnvarotai personai papildus ir jāuzrāda pilnvara (*skat. 2011. gada 6. oktobra publikāciju „Latvijas Vēstneša" portālā „Ierakstītas vēstules ceļi un strupceļi", kas pieejama vietnē http://www.lvportals.lv/skaidrojumi.php?id=237299, skatīta 2013. gada 17. maijā*).

No VAS „Latvijas Pasts" 2013. gada 21. janvāra izziņas, kā arī citiem lietas materiāliem neizriet, ka VAS „Latvijas Pasts" 2013. gada 21. janvāra izziņā minētā persona *V.Č.* ir bijis pilnvarots saņemt pieteicējam un *A.Č.* adresētus ierakstītus pasta sūtījumus. Līdz ar to tiesa uzskata, ka VAS „Latvijas Pasts" rīcība, izsniedzot pasta sūtījumus personai, kura nebija pilnvarota tos saņemt, ir bijusi kļūdaina, un tādējādi nevar uzskatīt, ka pieteicējs un Transportlīdzekļa īpašniece *A.Č.* aģentūras 2009. gada 31. martā nosūtītos paziņojumus bija saņēmuši.

[13.7] Saskaņā ar Noteikumu Nr. 869 5.2. apakšpunktu izdevumu apmēru par izņemtās mantas un dokumentu glabāšanu aprēķina no mantas un dokumentu izņemšanas dienas līdz dienai, kad persona ir atteikusies no izņemtās mantas un dokumentiem.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka aģentūra pamatoti aprēķināja izdevumus par Transportlīdzekļa glabāšanu laika periodā no 2009. gada 20. līdz 23. martam. Savukārt izdevumus par Transportlīdzekļa glabāšanu laika periodā no 2009. gada 24. marta līdz 26. aprīlim aģentūra aprēķināja nepamatoti, līdz ar to Lēmums šajā daļā ir prettiesisks un atceļams.

[14] Šā sprieduma 13.7. apakšpunktā minētā apstākļa dēļ tiesa atzīst arī, ka aģentūra nepamatoti aprēķināja izdevumus par Transportlīdzekļa glabāšanu laika periodā no 2009. gada 7. līdz 13. maijam, un Lēmums šajā daļā ir prettiesisks un atceļams.

[15] Saskaņā ar Noteikumu Nr. 869 1. pielikumu izdevumu apmērs par administratīvā pārkāpuma lietā izņemtā transportlīdzekļa glabāšanu noteikts Ls 8 par diennakti.

Tādējādi pieteicējam nosakāmā izdevuma apmērs par Transportlīdzekļa glabāšanu laika periodā no 2009. gada 20. līdz 23. martam (četras dienas) sastāda Ls 32 (Ls 8 x 4 dn = Ls 32).

Līdz ar to kopējie Transportlīdzekļa pārvietošanas un glabāšanas izdevumi ir aprēķināmi, saskaitot Ls 60,50 par Transportlīdzekļa pārvietošanu un Ls 32 par Transportlīdzekļa glabāšanu, kas kopā veido Ls 92,50.

Tiesa konstatē, ka Transportlīdzekļa pārvietošanas un glabāšanas izdevumi pārsniedz summu, par kādu Transportlīdzeklis tika realizēts (Ls 84,55, starpība sastāda Ls 7,95 (Ls 92,50 – Ls 84,55)), līdz ar to tiesa atzīst, ka Lēmums nav atceļams pilnībā, bet tikai daļā, ar kuru pieteicējam uzlikts par pienākumu segt Transportlīdzekļa glabāšanas izdevumus par laika periodu no 2009. gada 24. marta līdz 26. aprīlim un no 2009. gada 7. līdz 13. maijam.

[16] Tiesa konstatē, ka ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2011. gada 21. novembra lēmumu šajā lietā pieteicējs bija atbrīvots no valsts nodevas samaksas.

APL 126. panta otrā daļa noteic, ja pieteicējs no valsts nodevas samaksas bijis atbrīvots un pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, valsts nodevu piespriež no atbildētāja.

Tā kā tiesa ir atzinusi, ka pieteicēja pieteikums ir daļēji apmierināms, tad valsts nodeva tiek piespriesta no atbildētāja.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126. panta otro daļu, 246.-251. pantu, 289.-291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt *A.Č.* pieteikumu.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Nodrošinājuma valsts aģentūras 2011. gada 28. septembra lēmumu Nr. 17-3/6555 daļā par noteiktajiem transportlīdzekļa glabāšanas izdevumiem par laika periodu no 2009. gada 24. marta līdz 26. aprīlim.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Nodrošinājuma valsts aģentūras 2011. gada 28. septembra lēmumu Nr. 17-3/6555 daļā par noteiktajiem transportlīdzekļa glabāšanas izdevumiem par laika periodu no 2009. gada 7. līdz 13. maijam.

Piespriest no Latvijas Republikas valsts nodevu 20 (divdesmit) latu apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (*paraksts*) R.Dončenko

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis R.Dončenko
Rīgā 2013. gada 20. maijā